

oh, hvor verden dog er skøn,
iført sommerklæder.
se på marken, skoven grøn
alt til fest sig glæder.
blomsterdufte, fuglesang
stiger op fra eng og vang.

jorden, smykket som en brud,
skaberen lovpriser.
hver en blomst i sommerskrud,
højt hans magt beviser.
han, som liv og ånde gav,
æres skal på land og hav.

hvert et barn til dåben bragt
får af gud en gave.
kærligt hånden ud er strakt:
nåden skal du have.
lec så med gud, for han er god,
skænker dig glæde og tryghed og mod.

skulle ej vor sjæl og mund
gud et offer bringe.
hellig sang af hjertensgrund
til hans ære klinge.
alle vi skabte synger ud:
stor og mægtig er vor gud.
